

'סירוב הפקודה' של יחזקאל

1. יחזקאל פרקים ב-ג:

I (א) ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך: (ב) ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי:

II (ג) ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה: (ד) והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני ה': (ה) והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: (ו) ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה: (ז) ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה: פ

III (ח) ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי בבית המרי פצה פיך ואלכל את אשר אני נתן אליך: (ט) ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר: (י) ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי: (יא, א) ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: (ב) ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת: (ג) ויאמר אלי בן אדם בטנן תאכל ומעיין תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי בדבש למתוק: פ

IV (ד) ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם: (ה) כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל: (ו) לא אל עם רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתין המה ישמעו אליך: (ז) ובית ישראל ל' א' י' אבו לשמ' ע' אליך כי אינם אבים לשמ'ע' אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה: (ח) הנה נתתי את פניך חזקים לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם: (ט) בשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה: פ

V (י) ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע: (יא) ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' אם ישמעו ואם יחדלו: (יב) ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברזן כבוד ה' ממקומו: (יג) וקול כנפי החיות משיקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול: (יד) ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בהמת רוחי ויד ה' עלי חזקה: (טו) ואבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר קבר ואשר ואשב המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם:

ירמיהו א'	ישעיהו ו'
<p>(א) דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בגימון: (ב) אשר היה דבר ה' אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: (ג) ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי: (ד) ויהי דבר ה' אלי לאמר: (ה) בטכם אצורך אצרך בטעו ידעתין ויבטכם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: (ו) ואמר אהה אדני ה' הגה לא ידעתי דבר כי נער אנכי: (ז) ויאמר ה' אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשליחך תלך ואת כל אשר אצוץ תדבר: (ח) אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם ה': (ט) וישלח ה' את ידו ויגע על פי י' ואמר ה' אלי הגה נתתי דברי בפיך: (י) ראה הפקדתין היום הזה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: (יא) ויהי דבר ה' אלי לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: (יב) ויאמר ה' אלי היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשות: (יג) ויהי דבר ה' אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: (יד) ויאמר ה' אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישרי הארץ: (טו) כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם ה' ובאו ונתנו איש כסאו פתח שער ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה: (טז) ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי דיהם: (יז) ואתה תאזר מתנין וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוץ אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם: (יח) ואני הגה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: (יט) ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם ה' להצילך:</p>	<p>(א) בשנת מות המלך עזיהו וראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: (ב) שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים וכסה פניו ובשתים וכסה רגליו ובשתים ועופף: (ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו: (ד) ויגעו אמות הספים מקול הקורא והבית מלא עשן: (ה) ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב כי את המלך ה' צבאות ראו עיני: (ו) ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רפה במלקחים לקח מעל המזבח: (ז) ויגע על פי י' ואמר הגה נגע זה על שפתיך וסר עו נד וחסאתך תכפר: (ח) ואשמע את קול אדני אמר את מי אשליח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני: (ט) ויאמר לך ואמרתי לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: (י) השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: (יא) ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה: (יב) ורחק ה' את האדם ורבה הקיזובה בקרב הארץ: (יג) ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער פאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קדש מצבתה:</p>

3. יחזקאל פרק ג:

(טו) ויבוא אל הגולה תל אביב הישבים אל נהר כבר ואשר ואשב המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמים בתוכם: (טז) ויהי מקצה שבעת ימים פ

ויהי דבר ה' אלי לאמר: (יז) בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזרת אותם ממני: (יח) באמרי לרשע מות תמות ולא הזרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחייתו הוא רשע בעונו ומות מידן אבקש: (יט) ואתה כי הזרת רשע ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ומות ואתה את נפשך הצלת: (כ) ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו הוא מות כי לא הזרתו בחטאתו ומות ולא תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידן אבקש: (כא) ואתה כי הזרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת: ס

(כב) ותהי עלי שם יד ה' ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אותך: (כג) ואקום ואצא אל הבקעה והגה שם כבוד ה' עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: (כד) ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך: (כה) ואתה בן אדם הגה נתנו עליך עבותים ואסרונן בהם ולא תצא בתוכם: (כו) ולשוונך אדביק אל חפץ ונאצמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי המה: (כז) ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' השמע ישמע והחדל לחדל כי בית מרי המה: ס